

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____

на № _____ від _____

Виконавчий комітет
Івано-Франківської міської ради
вул. М. Грушевського, 21,
м. Івано-Франківськ, 76004

*Стосовно пропозицій щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Івано-Франківської міської ради «Про встановлення ставок і пільг із сплати земельного податку на 2020 рік» (далі - проект рішення) та документи, що надані до нього листом виконавчого комітету Івано-Франківської міської ради від 22.05.2019 № 420/01-24/03-в.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної депутатської комісії з питань підприємництва та регуляторної діяльності, а також аналізу регуляторного впливу до проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

І. Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків і зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки тощо.

Згідно із пунктом 12.3 статті 12 ПКУ міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Водночас проект рішення не повністю узгоджується з вимогами ПКУ, зокрема в такому.

1. Назва проекту рішення потребує редакційних правок в частині її доповнення назвою ради, на території якої будуть справлятися податки, що встановлюються.

2. У додатку 1 до проекту рішення пропонуємо врахувати вимоги пункту 283.1 статті 283 ПКУ в частині переліку земельних ділянок, які не підлягають оподаткуванню земельним податком.

Державна регуляторна служба України

ВІХ №5010/0/20-19 від 05.07.2019

Яцушак К.М.

3. Законом України від 28.12.2014 № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» статті 276 та 278 ПКУ, якими передбачалися особливості встановлення ставок земельного податку для різних категорій земель, були виключені, а стаття 277 ПКУ зазнала суттєвих змін.

На сьогодні ПКУ не містить норм щодо окремого встановлення ставок земельного податку для земель житлової та громадської забудови, зв'язку, транспорту, енергетики, промисловості, оборони, запасу, а також земель водного та резервного фондів. З огляду на зазначене, пропонуємо переглянути положення додатка 1 до проекту рішення та привести їх у відповідність до вимог ПКУ.

4. У додатку 2 до проекту рішення пропонуємо врахувати вимоги пункту 281.2 статті 281 ПКУ.

5. Щодо обов'язковості застосування постанови Кабінету Міністрів України від 24.05.2017 № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) зазначаємо таке.

Постанова № 483 прийнята на виконання вимог статей 72, 266 та 284 ПКУ.

Згідно із підпунктом 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 ПКУ для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема, інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

Абзацом четвертим підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Аналогічні вимоги встановлені абзацом другим пункту 284.1 статті 284 ПКУ. Так, органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Виходячи із зазначених норм, ПКУ не передбачає обов'язку для органів місцевого самоврядування приймати рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а також пільг із сплати податків за встановленою формою.

Водночас зазначені вище норми ПКУ встановлюють вимоги щодо подачі органами місцевого врядування інформації про встановлені податки та пільги за формою, затвердженою Постановою № 483.

Таким чином, органи місцевого самоврядування можуть приймати рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно,

відмінне від земельної ділянки, за будь-якою формою, проте інформацію щодо них зобов'язані подавати до ДФС виключно за формою, встановленою Постановою № 483.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності - відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

II. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі - АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

У розділі II АРВ цілі державного регулювання визначені розробником формально, без наведення конкретних числових показників, що у подальшому не дозволить оцінити ступінь їх досягнення.

Розділ III АРВ не відповідає пунктам 5, 7 Методики та розділу III додатка 1 до Методики, оскільки при визначенні альтернативних способів досягнення цілей, розробник обмежився лише текстовим описом вигід і витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної із запропонованих альтернатив.

У розділі VIII АРВ розробником не наведено всіх обов'язкових показників результативності регуляторного акта, серед яких повинні бути: розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта; кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта; розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами на виконання вимог акта; рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень акта.

В АРВ не описано механізми запропонованого регуляторного акта, за допомогою яких можна розв'язати проблему та заходи, які повинні здійснити органи влади для впровадження цього регуляторного акта.

У розділі IX АРВ визначено, що повторне відстеження ефективності дії регуляторного акта буде проведено через рік після набрання чинності регуляторним актом, тобто у січні 2021 року.

Строк дії даного регуляторного акта становить один рік. Згідно із вимогами статті 10 Закону, у цьому випадку повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку. Пропонуємо встановити строк проведення такого відстеження щодо проекту рішення, з урахуванням вимог Закону.

Таким чином, у зв'язку із неналежною підготовкою АРВ, зокрема, з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації, числових даних, розрахунків витрат, розробником не доведено відповідність проекту рішення принципам державної регуляторної політики, зокрема, принципу збалансованості - забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів

господарювання, громадян та держави, та ефективності - забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Івано-Франківської міської ради «Про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку на 2020 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України, з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу - у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151).

Про результати розгляду цього листа пропонуємо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Ксенія ЛЯПІНА

